

Magatzem de gas

El Tribunal Suprem obliga l'Estat a retornar als bancs els 1.350 milions d'euros del Castor

La sentència accepta les previsions de Santander, CaixaBank i Bankia i qüestiona el «pacte» per al pagament de la milionària indemnització a Escal UGS, controlada per Florentino Pérez

REDACCIÓ/EFE
ALCANAR

El Tribunal Suprem ha reconegut el dret del Banc Santander, CaixaBank i Bankia a ser indemnitzats per l'Estat amb 1.350 milions d'euros, quantia que les tres entitats van desemborsar per facilitar la indemnització a Escal UGS i el tancament del magatzem submarí de gas Castor, i que el Govern central es va comprometre a tornar en 30 anys.

En la seva sentència, coneguda ahir, l'alt tribunal estima parcialment el recurs dels bancs, que a l'abril de 2018 van presentar davant l'Executiu una «reclamació de responsabilitat de l'Estat legislador» en què van instar, sense èxit, la devolució dels diners aportats.

Les entitats van formular aquesta reclamació després que el Tribunal Constitucional declarés nuls diversos articles del real decret llei que va permetre a Escal UGS, empresa controlada per ACS, cobrar la milionària indemnització per la paralització del magatzem de gas, en la seva qualitat de concessionària inicial de les instal·lacions. Segons l'opinió dels bancs, aquesta decisió no havia d'ocasionar cap pèrdua a qui ha finançat els poders públics per facilitar una mesura d'interès general. Si no fos així, argumentaven, el poder públic es beneficiaria de la inconstitucionalitat a costa de les entitats. ACS està presidida per Florentino Pérez, president del Reial Madrid.

La plataforma marina del projecte Castor.
FOTO: JOAN REVILLAS

No obstant això, el Consell de Ministres va desestimar, mitjançant silenci, la reclamació de responsabilitat patrimonial de l'Estat, motiu pel qual Banco Santander, CaixaBank i Bankia van recórrer davant el Suprem.

Els bancs recordaven en el seu recurs que la declaració d'inconstitucionalitat del real decret els havia suposat «no només que si-

guin desatesos els pagaments corresponents des de la publicació de la sentència, sinó que s'havien vist obligats a la devolució de les quantitats que ja havien percebut».

Als seus arguments es va oposar l'Advocacia de l'Estat, que va defensar davant la sala que «no es donen els pressupostos per a declarar la responsabilitat de l'Estat»

i va demanar que es desestimés la demanda.

Al seu parer, els bancs no haurien d'haver actuat contra l'Administració, sinó que abans haurien d'haver sol·licitat ser rescabats per Enagás, com a administradora de les instal·lacions que els va transmetre el dret de cobrament a càrrec del sistema gasista per un termini de 30 anys. De la mateixa

L'apunt Iniciativa perquè ACS pagui el deute del magatzem de gas

El grup ciutadà Cas Castor (format per Xnet, Observatori del Deute i l'Institut de Drets Humans de Catalunya) ha elaborat una Proposició de Llei perquè la constructora ACS de Florentino Pérez pagui el deute del fallit projecte d'emmagatzematge de gas. El text inclou una anàlisi de l'estat comptable de la companyia «que demostra que és legalment legítim i econòmicament possible» que ACS assumeixi els costos del Castor. Davant l'impacte a l'erari públic que suposa la sentència del Suprem, el grup presentarà una demanda al Comitè de Drets Econòmics i Socials de Nacions Unides i demanarà que es pronunciï la Comissària de Drets Humans del Consell d'Europa-ACN

manera, insistia que tant Santander, com CaixaBank i Bankia van subscriure «voluntàriament» el contracte.

Ara la sala del Contenciós-Administratiu creu que «és indubtable que s'ha generat el mal», no només perquè les tres entitats no van poder fer efectiu el seu dret a cobrament, sinó perquè a més van haver de retornar les quantitats rebudes amb anterioritat a la decisió del constitucional.

En matèria d'indemnització, la sala indica que els 1.350 milions d'euros es repartiran de la següent manera: el 50,9%, per al Banc Santander; el 34%, per a CaixaBank, i el 15%, per a Bankia.

La decisió d'hivernar el magatzem Castor -situat davant de les costes de Vinaròs (Castelló) i Alcanar- es va prendre en 2014, després dels sísmes registrats a la zona al setembre de 2013 durant la posada en marxa de les instal·lacions. Al 2017, el Govern espanyol, llavors del PP, va decidir no reobrir les instal·lacions davant el risc de nous terratrèmols després de rebre un informe encarregat al MIT i a la Universitat de Harvard.